

Bava Metzia 10a

פועל יכול לחזור בו אפילו בְּחֻצֵי הַיּוֹם — **A worker can withdraw from his employment even in the middle of the working day.** וְהֶאָמַר רַב — **But surely Rav said:** אָמַר לִיה — **[Rav Nachman] said to him:** כָּל פְּמָה דְלֹא הָדַר בֵּיהּ — **As long as [the worker] has not withdrawn,** כִּי הוּא בְעַל הַבַּיִת הוּא — **he is “owned” by the employer, and his hand is like the employer's hand.** כִּי הָדַר בֵּיהּ — **However, when [the worker] withdraws** from his employment, his action is valid — not because he has not been “owned” until this point, but rather — טַעְמָא אַחֲרִינָא הוּא דְכָתִיב — **for a different reason; for it is written:** כִּי-לִי — **כי-לי**, “**For the children of Israel are slaves unto Me.**” — **In effect, G-d says, “They are My slaves, and not slaves to other slaves!”** No Jew can be forced to work for someone else against his will.

Bava Metzia 48a

אִם מִשְׁכּוּ מִמֶּנּוּ קוֹלְמוֹס אוֹ תַעַר שְׁלוֹ — **If one gave it [a consecrated coin] to a barber, one is immediately liable for misuse.** וְסִפְרָא הָא בְּעֵי לְמַמְשָׁן תְּסַפְּוֹרַת — **And in the case of a barber, [the customer] needs to perform meshichah to the scissors** in order to finalize the *kinyan*.

Tosafos

מִכָּאן אוֹמַר רַבֵּינוּ תַּם — **From here Rabbeinu Tam said** דְּהַסוּפֵר שֶׁהַשְּׂכִיר עֲצָמוֹ — **that when a scribe hires himself out,** אִם מִשְׁכּוּ מִמֶּנּוּ קוֹלְמוֹס אוֹ תַעַר שְׁלוֹ — **if he performed meshichah to the quill or the razor [of the employer]** אֵין יִכּוּלִין שׁוֹב לְחַזֵּר בֵּהֶם — **they may no longer withdraw.** וְאִם תִּאֲמַר מֵאֵי שָׂנָא מְפֻעֵל דִּיכּוּל לְחַזֵּר בּוֹ — **And if you will ask why is it different from a worker who is able to withdraw from his employment?** וְיֵשׁ לֹמַר דְּפֻעֵל דּוּקָא — **You can answer that it is only a worker** who is paid by the hour or day, דְּכָתִיב בֵּיהּ עֲבָדֵי הֵם וְלֹא — **about whom it is written “They are My slaves, and not slaves to other slaves,”** אֵין יִכּוּל לְחַזֵּר בּוֹ — **is able to withdraw** from his employment. וְלֹא קִבְּלָן — **But this does not apply to a contracted employee,** who is paid to finish a certain job, like writing a Torah.

Rama (333:1)

וְיֵשׁ אוֹמְרִים דָּאֵם מִשְׁךְ בַּעַל הַבַּיִת כְּלֵי אוֹמְנוֹת שְׁעוּשָׂה בֵּהֶם מְלֹאכָה — **Some say that if the employer performed meshichah to the tool with which [the employer] was to do the work** אֵין הַבַּעַל — **neither the employer or the worker, if he is contracted, can withdraw.** אֲבָל אִם הוּא שְׂכִיר יוֹם — **But if he is hired for the day** יִכּוּל — **he may withdraw as will be explained.** לְחַזֵּר כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר

שלחן ערוך (שלג, ג) - התחיל הפועל במלאכה וחזר בו בחצי היום חוזר ואפילו קבל כבר דמי שכירות ואין בידו לשלם לבעל הבית יכול לחזור בו והמעות חוב עליו שנאמר כי לי בני ישראל עבדים ולא עבדים לעבדים.

סמ"ע (שלג, טז) - קבלן אינו כעבד שמלאכת רבו מוטלת עליו לעשות כל היום בלי הפסק, אבל זה גומר מלאכתו שקיבל עליו איזה שעה ביום שירצה וכדרך כל בעל הבית העושה במלאכה שלו למכור ולהתכר בה.

חכמת שלמה - אם שכרו להיות מלמד ב' שעות ביום אבל אם לא פירש לו איזה ב' שעות ביום כיון דביד המלמד לבחור לו איזה ב' שעות שירצה הוי נמי קבלן.

ריטב"א - לא אמרו שפועל יכול לחזור בו אלא בשוכר עצמו באמירה אבל כל שנשתעבד בקנין לטפויי מילתא אתא שלא יוכל לחזור בו.

ש"ך (סקי"ד) - ולפי עניות דעתי נראה ששאר כל הפוסקים שלא חילקו בכך לא סבירא להו הכי וכן נראה לפי עניות דעתי עיקר, וגם מטעמא דלי בני ישראל עבדים ולא עבדים משמע דבכל ענין יכול לחזור בו. וכן משמע ממה שכתב הרא"ש... גבי משיכת כלי האומנות דאף על גב דמהני לענין קבלן שנגמר קנין השכירות בכך מכל מקום פועל יכול לחזור... ונראה דגם הריטב"א לא קאמר אלא בקבלן ולענין שאינו יכול לחזור בו בשום ממון.

ערוך השלחן (שלג, יח) - חייטים וסנדלרים שמשתכרים אצלם לשנה או להרבה שנים וידוע שקודם החג הוא עיקר המלאכה וכשמשלמים לפועל בעד חדש באמצע השנה משלמים בעד חדש שקודם החג כפלים, כשיוצאים מהם באמצע הזמן אפילו מחמת אונס צריכים לחשוב שווי כל זמן וזמן לפי מה שהוא המקח מהפועלים, וכן כל כיוצא בזה.

פתחי חושן יא (ח) - ובזמננו שנהוג לשלם חופש שנתי או חופשת חג, או במקום שמשלמים תוספת חג או תוספת אחרת, כשאין מנהג קבוע נראה מסברא שיש לשלם עבור החופש או התוספת לפי החלק היחסי של התקופה שעבד.

חכמת שלמה - מה דקיי"ל דפועל יכול לחזור בו בחצי היום היינו רק אם אינו נשכר לאחר... אבל אם באותו מעמד משכיר עצמו לאחר אם כן סוף סוף עושה עצמו לפועל והוי עבד בזה אינו יכול לחזור מן הראשון.

הגהות האשר"י (ב"מ עז.) - משמע דאפילו קבלן אין בעל הבית יכול לכופו שיעשה לו מלאכתו בעל כרחו אף על גב שכבר התחיל ונתקיים הדבר רק לענין שיהיה ידו על התחתונה. ולעיל פרק הזהב פי' ר"ת בסופר דמושך קולמוס דשוב אינו יכול לחזור בו... ושמא אף על גב שהתחיל במלאכה לא חשיב קנין אלא במשיכת כליו או בקנין סודר.

ש"ך (סק"ד) - אף על גב דאם התחיל במלאכה יכול לחזור בו ויהיה ידו על התחתונה הכא לא מהני אפילו אם ירצה להיות ידו על התחתונה דהתם לא חשיב קנין אבל הכא כיון שמשך הכלי או הקנה בקנין סודר לא מהני שום ממון וצריך לעשות המלאכה אם ירצה הבעל הבית.

החילוק בין שכיר לקבלן
מה הפירוש של שכיר וקבלן
הדין של תשלומין השכיר – ערוך השלחן
מחלוקת הריטב"א וש"ך אם יש נפקא מינא בקנין
אם חזר להיות עבד במקום אחר
מה שאין הקבלן יכול לחזור: חילוק בין התחיל לעשה קנין
חזרה

Mowing lawn
Baby Sitter
Worker at Pizza store
Contract to finish basement

שכיר יום יכול לחזור וידו על העליונה
קבלן שלא עשה קנין אינו יכול לחזור, והיינו שידו על התחתונה
ואם עשה קנין, אז לפי הש"ך כופין אותו לעבוד.